

[Damsgaard.]

veje at betræde end lånevejen. Jeg vil absolut ikke bestride — det gjorde venstres talsmænd heller ikke under valgkampen — at optagelse af lån, hvad enten det gælder en enkelt erhvervsvirksomhed eller det gælder staten, kan være forstandig. I mange tilfælde kan det være en endog meget fornuftig disposition, hvis man har tillid til ledelsen af virksomhed og af stat. Jeg vil gerne sige, at venstre har tillid til den nuværende regerings vilje og evne til økonomisk ledelse af samfundet, herunder til at holde statens udgifter i ave og til at bremse inflationen. Det siger jeg som modsætning til vort forhold til den tidligere regering. Derfor kan det være meget fornuftigt at give finansministeren den ønskede bemyndigelse til udenlandsk lånoptagelse.

På venstres vegne kan jeg anbefale lovforslaget.

Grethe Philip: Det radikale venstre har tidligere ved gentagne lejligheder været med til at give regeringen bemyndigelse til at optage lån, hvor vi har fundet det forsvarligt, så det er altså ikke noget nyt for vort parti, når vi også denne gang stiller os velvilligt over for lovforslaget.

Som den økonomiske situation ligger i dag, ved vi, at der kan blive behov for at optage lån i udlandet, hvis vi ikke skal tære på vore valutareserver, og det vil være ønskeligt, at disse lån optages som lange lån. Det ville under disse forhold være urimeligt, hvis staten ikke kunne gå ind som formidler af låntagningen, så meget mere som staten i de kommende år skal betale afdrag med ganske betydelige beløb på lån, vi tidligere har optaget.

Mit parti er derfor som sagt meget velvilligt over for tanken om at give staten en lånebemyndigelse. Vi må så se, hvordan denne bemyndigelse kan udnyttes på det i øjeblikket stramme lånemarked.

Det bør dog tilføjes, at vor velvilje over for lånebemyndigelsen står i nær forbindelse med den økonomiske stramning, regeringen

netop er i færd med at foretage med henblik på at holde igen på forbruget og derved også på det stigende underskud, vi har haft på handels- og tjenesteydelsebalancen.

I øvrigt må det vel gælde ved denne eventuelt forestående lånoptagning som tidligere, at det at optage lån i sig selv hverken er nogen særlig klog eller nogen særlig letsindig handling. Det helt afgørende er, hvad det er, man vil fremme — om det drejer sig om at fremme og muliggøre en ønskelig investering eller det sker med henblik på at dække et overforbrug ind valutarisk, et overforbrug af mere privat og kort forbrugsmæssig art. Vi sætter vor lid til, at regeringen vil handle forsvarligt, og vi stiller os som sagt velvilligt over for lovforslaget.

Poul Dam: Der er fra gammel tid noget odiøst over begrebet statslån, som undertiden medfører, at man ser den danske statsgæld omtalt som foruroligende stor. Virkeligheden er den modsatte: vi har en meget lille statsgæld, hvis man sammenligner den med vort nationalprodukt og med alle andre relevante økonomiske størrelser.

Det lovforslag, der her foreligger, vil da heller ikke medføre, at statsgælden bliver forøget i løbet af de kommende år. Hvis det skøn, som findes i bemærkningerne om, at den foreslåede ramme skulle dække behovet i op til 5 år, er rigtigt, vil det sige, at det afdrag, der skal betales på tidligere statslån i den samme periode, mere end overstiger de nyoptagne statslån, og det vil igen sige, at vi efter en 5 års periode vil have en mindre udenlandsk statsgæld, end vi har nu.

Spørgsmålet er imidlertid, om det er en forstandig økonomisk politik. Det er klart, at det at optage statslån for at finansiere et overforbrug ville være urimeligt. Men kunne man ikke også tænke sig — og have mange argumenter for det — at vi har så store behov for investeringer både i den private sektor og inden for den offentlige sektor, at det ville være fremmende for